

Uyuyan Dev

Yavuz DEMİRKIRAN

Uyuyan Dev

Yavuz DEMİRKİRAN

Karların hiç tamamen erimediği yüksek dağlarda, Hearthstone adında bir köy vardı. Evlerin kalın taş duvarları ve uyukulu ejderhalar gibi duman çıkaran bacaları vardı. Herkes, köyün dağın altındaki uyuyan dev sayesinde sıcak kaldığını söylerdi. Onun yumuşak nefesi, kayaların arasından sıcacık bir battaniye gibi yükselirdi.

Noah dokuz yaşındaydı; küçük ve sıskaydı, dağınık koyu kahverengi saçları ve büyük ela gözleri vardı. Ahşap düğmeli kırmızı yün bir paltosu ve büyükannesinin ördüğü yeşil bir atkısı vardı. Tepede durup dağdan gelen sıcak havayı hissetmeyi çok severdi. Aralık ayında bile yaz çimeni gibi kokardı.

Köyün yaşlısı Mira, dev hakkında hikâyeler anlatırdı. Kısa boylu ve kamburdu, gümüş rengi kıvrıkcık saçları ve ateşin ışığını yakalayan yuvarlak gözlükleri vardı. 'Uzun zaman önce dev bizi sıcak tutmaya söz verdi,' dedi, erik rengi şalını daha sıkı sararak. 'Dağın derinliklerinde uyuyor ve onun nefesi bizim kış ateşimiz. Ona nazik davranmayı asla unutmamalıyız.'

Bir kış sabahı Noah titreyerek uyandı. Penceresi kırağıyla kaplıydı ve nefesi küçük bulutlar halinde havada asılı kaldı. Dağdan gelen sıcak hava yoktu. Dışarıda köyün göleti buz tutmuştu ve tavuklar ısınmak için birbirine sokulmuştu. İnsanlar endişeli görünüyor ve paltolarını sıkıca sarıyorlardı.

Günler geçti ve soğuk daha da arttı. Kışın dondurucu soğuğu nehri buza çevirdi ve ağaçları silah sesi gibi çatlattı. Noah'ın ayak parmakları, iki çift çorap giymesine rağmen kahverengi botlarının içinde ağrıyordu. Köylüler homurdanmaya başladı. 'Dev bizi unuttu,' dediler. 'Artık umurunda değil.' Ama Noah pek emin değildi.

Yaşlı Mira, Noah'ı kulübesine çağırdı. Sıcak koyu gözleri ciddiye. 'Devin nefesi daha önce de durmuştu,' dedi, 'ama sadece bir sorunu olduğunda. Birinin dağa tırmanıp sorunun ne olduğunu bulması gerek. Bu, iyi kalpli cesur bir çocuğun işi.' Noah, ipine bağlı mavi eldivenlerine baktı ve başını salladı. 'Ben giderim,' dedi.

Ertesi sabah Noah, bir çanta ekmek ve peynirle ve çenesine kadar sarılmış yeşil atkısıyla yola çıktı. Dağ yolu dik ve buzlu, rüzgâr kırmızı paltosunu çekiyordu. Donmuş şelalelerin ve sessiz çam ağaçlarının yanından tırmandı. Bacakları ağrıyordu ama köyüne yardım etmeye kararlıydı, durmadı.

Yolun yarısında Noah hafif bir çingırak sesi duydu. Önünde mavi bir ışık kıvılcımı dans ediyordu. Bu, serçeden büyük olmayan, soluk lavanta rengi tenli ve yüzünün etrafında gümüş saçları dönen bir rüya perisiydi. Kanatları cam gibi parlıyordu. 'Ben Luma'yım,' dedi. 'Devin rüyalarını korurum. O bir kâbusta kapana kısılmış.'

Noah'ın gözleri kocaman açıldı. 'Bir kâbus mu? Onu uyandırabilir miyiz?' Luma başını salladı. 'Buradan olmaz. Onun rüyasına girmelisin. Sana rehberlik edebilirim ama tuhaf ve korkutucu olacak. Cesur olmalısın.' Noah donan köyünü düşündü ve başını salladı. 'Hazırım,' dedi. Luma'nın rüya feneri daha parlak parladı.

Luma fenerini kaldırdı ve Noah'ın etrafındaki dünya gümüş sislerin girdaplarına dönüşerek eridi. Aniden karanlık, fırtınalı bir rüya diyarında duruyordu. Dev, dağ zirvesinden bile büyük, eski taş gibi yıpranmış ten rengi ve uzun beyaz sakalıyla onun üzerinde yükseliyordu. Yüzü korkuyla buruşmuştu ve uykusunda inliyordu.

Rüyada gölgeler devi kovalıyordu. 'Bana zarar verecekler!' diye bağırdı, yüzünü kocaman elleriyle kapatarak. Noah'ın kalbi hızla çarpıyordu ama Yaşlı Mira'nın sözlerini hatırladı. İleri çıktı ve seslendi: 'Dev, ben buradayım! Ben senin arkadaşımın!' Dev durakladı, kapalı gözleri seğirdi. Gölgeler titredi.

Noah rüya kayasının üstüne tırmandı ve elini uzattı. 'Sorun değil,' dedi yumuşakça. 'Köy sana ihtiyaç duyuyor. Kızgın değiliz. Sadece kendini güvende hissetmeni istiyoruz.' Sıcak yaz günlerini düşündü ve bu duyguyu deve gönderdi. Devin nefesi yavaşladı. Gölgeleer yumuşak yıldız ışığına dönüşerek kayboldu. 'Benden korkmuyor musun?' diye fısıldadı dev.

'Hayır,' dedi Noah. 'Bizi sıcak tutuyorsun. Sen bizim arkadaşımızsın.' Devin kocaman eli aşağı indi ve Noah küçük mavi eldivenini onun üstüne koydu. Devin taş yanağından bir gözyaşı yuvarlandı. 'Hepinizin benden nefret ettiğini rüyamda gördüm,' dedi. 'Çok korktum.' Noah gülümsedi. 'Senden nefret etmiyoruz. Sana ihtiyacımız var.' Rüya altın bir ışıkla parlamaya başladı.

Dev rüyada gözlerini açtı ve gözleri sevecen ve sıcaktı. 'Teşekkür ederim, cesur çocuk,' diye gürlledi. 'Sıcaklığımı yeniden vereceğim.' Luma'nın feneri parladı ve rüya dağıldı. Noah kendini yeniden dağ yolunda, yalnız başına buldu. Ama şimdiden kayalardan yaz çimeni kokan sıcak bir esinti yükseliyordu.

Noah botlarının taşıyabildiği kadar hızlı dağdan aşağı koştu. Köye vardığında buz sarkıtları damlıyor ve gölet çatlıyordu. İnsanlar şaşkınlıkla dışarı çıktı. 'Sıcak hava geri döndü!' diye sevindiler. Yaşlı Mira, Noah'a sımsıkı sarıldı. 'Görüyor musun?' dedi. 'Anlayış, yargulamaktan daha iyidir. Hepimizi kurtardın.'

O gece köyde bir şölen vardı. Noah ateşin yanında oturdu, kırmızı paltosu kapının yanında asılıydı. Devin sıcak nefesi bir ninni gibi vadiden geçiyordu. Noah, devin artık huzur içinde uyuduğunu biliyordu. Ve hava ne zaman serinlese, Noah merhaba demek için dağa tırmanırdı. Çünkü iyi kalpli bir arkadaş, en güzel sıcaklıktır.